

פרשת תרומה

מבנה המשכן אינו אלא מעין צריף עץ שאינו סגור בכל כתליו. הוא חסר גג, מכוסה יריעות בדומה לאוהל, ואינו אפילו בגדר בית.

בכל זאת מקדישה לו התורה ארבע מאות וחמישים פסוקים. לעומת זאת, לסיפור בריאת השמים, הארץ והאדם, מקדישה התורה שלושים ואחד פסוקים בלבד.

נמצא שחשיבות המשכן גדולה לאין ערוך מהקוסמוס כולו.

העולם ומלואו הוא מתקן לצורך קיומו הפיסי של האדם ומיועד לסיפוק צרכיו, בעוד המשכן נוגע למהות קיומו של האדם – עבודת ה'.

(מתוך: "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע-ישעיהו לייבוביץ")

פרשת שבוע – כנרת סמואל פולק

שבת פרשת תרומה		ימי החול	
הדלקת נרות	17:02	זמן תפילין / טלית	05:33←05:37
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:10←09:13
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	17:02	מנחה וערבית	17:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:28←17:23
צאת השבת	17:58	ערבית	20:10

אחות תורנית : דורית רידר

שבת
שלום

”וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וּשְׁכֵנִתִּי בְתוֹכָם” – מַחֲשֹׁבוֹת לְפָרֶשֶׁת תְּרוֹמָה

”וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וּשְׁכֵנִתִּי בְתוֹכָם” (שמות כה, פס' ח), מפרש רש"י: ”וַעֲשׂוּ לִשְׁמִי בֵּית קְדוּשָׁה. בֵּית שֶׁהַקְדוּשָׁה וְהַשְׁכִּינָה מֵתְגַלָּה בּוֹ”.

מהו בית קדוש? כיצד מתגלה השכינה בו?

שאלת התקדשותו של מקום היא שאלה יסודית. מהי ”קדושת המקום” ומי מקדשו?

אני מבקשת להתמקד בשתי תפיסות תיאולוגיות עקרוניות המצויות במסורת היהודית. לפי תפיסה אחת, קדושתו של מקום נגזרת מ**התנהגותם** של אנשים בו. אין היא אימננטית למקום אלא נובעת מהנהגות המקדשים אותו.

לגישה זו יש הדים כבר בתורה ובדברי הנביאים כשהבולט בהם הוא נביא החורבן ירמיהו: **”הֲגִנֵּב רָצַח וְנָאֵף, וְהִשָּׁבַע לְשָׁקֶר [...] וְהִלָּךְ, אַחֲרֵי אֱ-לֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּם וּבָאתָם וַעֲמַדְתָּם לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו! [...] הַמַּעֲרַת פְּרָצִים, הִנֵּה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו [...]”** (ירמיהו, ז, ט-יא)

כלומר קדושת בית המקדש תלויה במעשיהם של המבקרים בו. ירמיהו מציע לשומעיו בפתח בית המקדש ללכת לחורבות שילה ולראות מה קרה למקום הקדוש לכאורה ...

גם במשנה במסכת כלים (פרק א, משנה ו') מצויה גישה עקרונית זו התולה את קדושת המקום **במצוות שבני האדם עושים בו**:

”ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות... **ומה היא קדושתה?** שמביאים ממנה את העומר, הביכורים ושתי הלחם”.

תפיסה זו מובלטת בדברי ר' מאיר שמחה הכהן מדוינסק, (ליטא, המאה ה-20). בפירושו לתורה, בעניין שבירת לוחות הברית בידי משה רבנו, הוא אומר: ”ואל תדמו כי המקדש והמשכן המה עניינים קדושים בעצמם חלילה. השם יתברך שורה בתוך בניו **שִׁיעֲבֹדוּהוּ**, ואם המה כאדם עברו ברית, הוסר מהם כל הקדושה והמה ככלי חול באו פריצים ויחללוהו. וטיטוס נכנס לקודש הקודשים וזונה עמו ולא ניזוק, כי הוסר קדושתו. ויותר מזה הלוחות מכתב אלקים, גם המה אינם קדושים בעצם, רק בשבילכם כשתקיימו מה שכתוב בהם... **סוף דבר, אין שום עניין קדוש בעולם. רק השם יתברך שמו - הוא קדוש**... כי אין בשום נברא קדושה בעצם, רק מצד שמירת ישראל התורה כפי רצון הבורא יתברך (”משך חכמה” שמות לב, יט)

לפי תפיסה אחרת, למקומות מסוימים יש **קדושה אימננטית, שטבועה בהם**, ואינה תלויה במעשי האדם. לפי גישה זו, ההכרזה על ”מקום קדוש” אינה **יוצרת** אותו אלא מהווה רק מעשה דקלרטיבי, הצהרתי. תפיסה זו מיוצגת למשל על ידי הרמב”ן, ר' יהודה הלוי והרב קוק. מכיוון שלפי תפיסה זו המקום אינו ”מתקדש” על ידי האדם, ממילא גם קדושת המקום חלה לעולמי עולמים, ואינה עתידה להשתנות.

כך למשל טוען ר' יהודה הלוי כי ”ארץ ישראל, על אווירה, אדמתה ושמה, נתייחדה בסגולה המסייעת להשגת הנבואה” (ספר הכוזרי בתרגום אבן שמואל עמ' קמ”ה).

קדושתה של ארץ ישראל היא לפי ר' יהודה הלוי חלק **מטבעה הסגולי** ובה ורק בה היכולת להאצלה רוחנית, רק בה ורק עבורה חלה הנבואה, רק בה מסוגל להתגלות הקשר שבין האדם לבין קונו. קדושת הארץ איננה רק מושג הלכתי; זוהי מציאות רוחנית ממשית, והיא שורה על הארץ על הוויית הגשמית, על אדמתה ועל אווירה,

על צמחיה ועל פירותיה. מכאן החיוב שפירות אלה מחויבים במצוות מיוחדות, ומכאן שאר החיובים הקשורים לארץ ישראל.

הוויכוח בין שתי הגישות כנראה לא יוכרע לעולם, ולנו רק נותר אלא לקוות כי - מי שטוענים להתקדשות המקום ע"י מעשינו יזכרו ויממשו תפיסה זו באורחות חייהם! וכי גם מי שסוברים כי סגולתה וקדושתה של הארץ פנימית ונצחית, יכוונו מעשיהם להיות ראויים לקדושתה!

גילוי חיוון

קיבוץ סעד אבל על פטירתה של חברתנו

אינס אריאל ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

לריבה זוהר, איתך באבלך במות אחיך

דויד אלפרשטיין ז"ל

קיבוץ סעד

מאיר אריאל סופר לאמו

אמא יקרה,

רק בשבוע שעבר היינו בשבת בסעד וחגגנו את יום ההולדת שלי ואת כהרגלך דאגת מראש לכיבוד ולאוכל, אבל הפעם בשונה מפעמים קודמות החלטת להזמין את האנשים שחשובים לך לחגוג איתי את יום ההולדת. היום אני מבין שהיתה זו כמין פרידה שלך מהאנשים החשובים לך. העובדה שלא יכולת להגיע לבית הכנסת לשמוע אותי קורא בתורה צערה אותך מאוד. ואני מבין שזה היה כמין סימן לבאות.

אמא יקרה! כל החיים דאגת לכולם, לא רק למשפחה, אלא לכל מי שהיה זקוק לסיוע או עזרה. תמיד שמת את עצמך במקום האחרון. המשפחה היתה הדבר החשוב לך ביותר, היית מעודכנת בכל מה שקורה עם הנכדים והנינים. ידעת מתי יום ההולדת של כל אחד ואחת דואגת תמיד לשלוח כרטיס ברכה ומתנה. בשנים האחרונות התעסקת הרבה בילדות הקשה שהיתה לך. כל השנים ידענו רק מעט על כל הסבל שעברת בילדותך, אבל רק לאחרונה זכינו לשמוע בהרחבה על כל מה שהיה.

את ואבא ניצולי שואה והקמתם במו ידיכם משפחה לתפארת בה היית כל כך גאה. ואת המורשת שהורשת לנו - האמונה בקדוש ברוך הוא, חשיבות אחדות המשפחה ואהבת ארץ ישראל נעביר הלאה לדורות הבאים.

הספד לאינס אריאל ז"ל eke איתן היאן בשם הקבוצה

"אני תמיד חושבת ואומרת, כי לא נולדתי בתקופה הנכונה. העולם של תקופתי, הוא ממש לא בשבילי".

כך, במילים אלו, פתחה אינס את החוברת המספרת את סיפור חייה, אותו סיפור שדני, בנה, החל לאסוף עליו חומר, ללא ידיעתה.

אינגה, נולדה בפרנקפורט אשר בגרמניה, לסלמה ויוליוס גרינוולד, בשנת 1930. כשנה וחצי לאחר לידתה, נפטרה אמה, ומאביה נאלצה להפרד בהיותה בת 9, למרות שהצליחה לשמור איתו על קשר עד שנת 1942, עת נלקח עם יהודי העיר למחנה ריכוז בטרזיינשטאט, שם נספה בשנת 1944.

את ילדותה עברה בבית יתומים בפרנקפורט, ושמה העברי שרה, ניתן לה ע"י הנאצים, שבאותה תקופה, הוסיפו אותו לכל הבנות היהודיות. כשנה לפני פרוץ המלחמה, כשצפה אביה את העומד להתרחש, ביקש מאחותו שחיה בדרום אמריקה, לאמץ לחיקה את בתו, לאחר שנאש מכל המאמצים לשלח אותה מגרמניה, אפילו לסין הרחוקה. וכך, עם מזוודה קטנה בה היו בגדיה ומעט מזכרות מאימה, ברכבת ובאניה, הגיעה אינגה לדרום אמריקה, שם שינו את שמה לאינס.

החיים באורוגוואי היו לה קשים מאוד, הן בגלל שחיה ללא משפחה גרעינית, ובעיקר בגלל קשיי השפה. אך אט אט התחברה לה אינס עם בנות גילה, הצטרפה לתנועת בני עקיבא, שם שמעה יותר ויותר על ארץ ישראל ועל קיבוץ, עד עלייתה ארצה בשנת 1950 במסגרת גרעין דרום אמריקאי, ישירות מנמל יפו לסעד שבנגב, בסופו של חודש אוגוסט של אותה שנה, כשבועיים לפני ראש השנה.

3 שנים מאוחר יותר, הקימה אינס משפחה עם לייבל, אלימלך, כאן נולדו ילדיה, שהיו לה מקור לגאווה כל השנים.

עבודתה הראשונה היתה במטבח, אך עד מהרה עברה לעבוד במחסן הבגדים, שם עבדה שנים רבות בתיקון בגדים, בדאגה לכביסה שתצא למכבסה השכם בבוקר, וכן לסידור הכביסה הנקיה בתאי החברים.

אינני יודע מתי התחיל הקשר שלי עם אינס, אולי בהיותי גם אני עם גנים קצת ייקים, אך למעשה היינו נפגשים בימי ששי בבוקר, כשאינס היתה מגיעה לקחת את העיתון, כרבע שעה לפני פתיחת חדר כושר. את העיתון הייתי מניח באופניה, או לימים בקלנועית, את ה"אינפורמציה", העלון המקומי, היתה קוראת עד שיפתח חדר הכושר, כי תמיד התעניינה וחשה צורך להיות מעודכנת בנעשה בקבוץ.

כך התחלנו לדבר, כך ספרה לי עוד ועוד על חייה, על כלה של נכד שצריכה תפילה, על בן חולה, מעט מאוד על צרותיה שלה. אינס לא אהבה שטורחים בשבילה, רצתה להיות עצמאית כמה שיותר, והסכימה לקבל מעט עזרה בבוקר, העיקר לא להטריח. כך הצטרפה בלה ל"משפחה", עד הפרידה ביניהן לפני כ-3 שבועות, עת נסעה כל המשפחה למסעדה, לפרידה רשמית ממנה, לאחר כעשור.

בחודשים האחרונים, לאחר שהפסיקה לפקוד את חדר הכושר, דאגתי להניח לה את העיתון על השרפרף ליד דלת ביתה, חוץ מהימים שבלה לא היתה מגיעה, אז העזתי להיכנס ולראות שהיא קמה, ושהכל בסדר. תמיד הייתי מוצא אותה יושבת בכורסה, קוראת, צופה במרקע, וגם בימים שלא חשה בטוב, לא הסכימה שאטרח חלילה ואכין לה אפילו כוס תה. לפני כשבועיים, הגעתי אל ביתה בבוקר עם העיתון, ולהפתעתי, הדלת החיצונית של הבית היתה סגורה, הווה אומר – אינס נסעה ולא הודיעה לי כפי שנהגה תמיד לפני נסיעה, שאין צורך להביא לה עיתון. כך נודע לי שליבה החל להציק לה.

בשבת פרשת יתרו, הזמינה את כל הקרובים אליה, להרמת כוסית לכבוד יום הולדתו של מאיר, סיפרה לי על הלב החלש שלה, על כך שאסור לה להתאמץ יותר מידי, ואולי, במבט לאחור, חשה שתש כוחה, וערכה מעין מסיבת פרידה...

אשה עם לב זהב עזבה אותנו היום. יחסרו לי סיפוריך על השואה, על הכח הרב להמשך החיים שנתנו לך המסעות לגרמניה, שהתישו אותך פיזית, אך תרמו לך הרבה מאוד מידע חדש על עברך.

יחסרו לי אותן פתקאות קטנות בתא הדואר, שהיית נוהגת לשים לקרובים לך, לפני כל חג.

דאגתך למשפחה, לילדים, לנכדים ולנינים, עלתה לא פעם על דאגתך לבריאותך שלך, אך פרדתך מהעולם, כך בחטף, היתה כפי שרצית, ללא טורח על הסובבים אותך, ובראש צלול.

תהא נפשך צרורה בצרור החיים.

הנכדה קשת מרסלון נפרדת מסבתא אינס ז"ל

סבתא,

תמיד היית הסבתא היחידה שלי. הסבתא המושלמת שאף פעם לא מאכזבת. תמיד זכרת את ימי ההולדת שלנו ואת המבחנים. אף פעם לא קרה מצב ששכחת ולא התקשרת להגיד מזל טוב או בהצלחה.

אני מודה על הזכות שהייתה לי להיות קרובה אליך במכינה ובשירותי הצבאי ובזכות כך הכרתי אותך יותר. כשהיה קשה או מעצבן הייתי קופצת אליך ותמיד שמחת מהביקורים שלי. תודה שתמיד פינקת אותי ותמיד אמרת לי שאת גאה בי.

תודה שתמיד זרמת עם השטויות שהייתי אומרת ועם הסרטונים שהייתי עושה לך. תודה שלימדת אותי על החשיבות של המשפחה. תמיד אמרת שאת הכי רוצה לראות את כל המשפחה ביחד ובגלל זה כל כך אהבת והיה לך כל כך חשוב שנחגוג את חג הפסח, כל המשפחה יחד.

תודה על זה שעל אף שראית אותי פעם אחת ויחידה אוכלת חלווה - כל פעם שהייתי מגיעה הייתי מקבלת חבילת חלווה.

סבתא, אני מצטערת שלא הייתה לי הזדמנות אחרונה להגיד לך כמה אני אוהבת ומעריכה אותך. וכמה את משמעותית בשבילי.

תודה על הכל סבתא. אני מקווה שעכשיו, אחרי הילדות הקשה שהייתה לך, את סוף סוף נחה ולא מתרוצצת ועומדת שעות על הרגלים בשביל להכין קוגל או קניידעלך לשבת.

אני מקווה שאת עכשיו במקום רגוע ושלי. אוהבת המון, קשת.

המן דני סופר לא'נס אריאל ז"ל

אמא יקרה,

לא רבים מהאנשים שבאו ללוותך בדרכך האחרונה מכירים את תולדותיך. חיים שמסמלים את אבולו ותקומתו של העם היהודי, שתחילתו בשואה ובילדות האבודה על אדמת גרמניה, וסופה בישוב אדמות הנגב ועוטף עזה.

נולדת ב1930 בפרנקפורט גרמניה. בילדותך אימך סלמה נפטרה ובשנת 1933 אביך יוליוס שלא היה יכול להחזיקך אחרי עליית הנאצים לשלטון, מסר אותך לבית הילדים של הקהילה היהודית בפרנקפורט. גדלת בבית הילדים עד סוף 1939 ואביך יוליוס היה בא לבקרך כל שבוע.

היו לך חיים טובים בבית הילדים ובבית הספר בפרנקפורט. בסוף 1939 אביך, ממש בדקה ה 90 הצליח לשלוח אותך לדודים בדרום אמריקה. וכך ילדה בת 9 לבדה על האוניה לדרום אמריקה. בדרום אמריקה אצל הדודים לא היה לך כל כך טוב, יש להניח כי הילדות הקשה והקושי בהשתלבותם של משפחת מהגרים קשיי יום, לא הקל עליך. בגיל 16 עברת לגור אצל הרב רוזמן הרב של בני עקיבא. ומשם ב1950 עליית עם הגרעין הדרום האמריקאי לאדמות הנגב של קיבוץ סעד. במשך 68 שנים לא עזבת את הקיבוץ לרגע. בסעד הכרת את אבא גם הוא יליד ברלין וניצול שואה וביחד עם אבא הקמת משפחה לתפארת, גם בתחילת הדרך בסעד לא היה לך קל. כשאחינו הבכור נפטר בהיותו בן 7 חודשים בלבד דבר שהסב לך צער רב. בהמשך גידלת דור לתפארת עם נכדים ונינים רבים. לפני כמעט 25 שנים אבא, סבא לייבל, שכל כך אהבת נפטר ואת נשאר לבדך שוב. למרות מחלותיך הרבים והכאבים לא ויתרת על כלום וגם לא הסכמת להיות נטל על המשפחה וכך גם בחודש האחרון. למרות שסבלת מקשיי נשימה לא הסכמת לוותר. אתמול עוד היית בבית שקמה והקשבת לשיעור והבוקר עוד הספקת להתקלח לפני שליבך נדם בפעם האחרונה כמעט בגיל 89.

אמא יקרה, צדיקה אמיתית אוהבת אדם, שמעולם ועד היום האחרון לא הפסקת להתפלל, סוף סוף תמצאי מרגוע לנפשך שם תפגשי את אבא אהוב נפשך ושם תעדכני אותו על המשפחה האהובה שגידלת.

ובנימה אישית: ניסינו ככל שביכולתנו להקל עליך גם פיזית וגם נפשית, גם אם לפעמים התווכחנו הכל היה מאהבה. לא עזבנו אותך אפילו לא לשבת אחת ב 10 השנים האחרונות. ובכל זאת סליחה אם פגענו הכל נעשה באהבה.

אני מבקש להודות למנגי' היקרה שלמרות שהספיקה להיות רק חודש עם אמא, היתה האחרונה שאתמול נתת לה נשיקת לילה טוב.

דני בשם המשפחה.

הנכדה שיר בראסון נפרדת מסבתא א'נס ז"ל

זה לא סוד שבשנים האחרונות סבתא היתה קשה עם הסביבה ועם עצמה. זה לא היה קל לנו המשפחה, ובטח שלא לחברים. לכן אני חושבת שמה שאנחנו צריכים לזכור מהאדם זה לא הימים, אלא הרגעים.

בשבילי סבתא תהיה תמיד הסבתא שהיינו הולכים אליה בקיץ יחד הנכדים, לכמה ימים, מבליים בבריכה ובחדר אוכל כשסבתא משקיפה מהצד. סבתא שהיתה דואגת לקנות לכל אחד מאתנו מתנה שהוא אוהב ואוכל שהוא אוהב. סבתא ששולחת בכל שנה ברכת יום הולדת בדואר, גם לנכדה שכבר בת 31... סבתא ששמרה עליי כשאמא ילדה, כשאבא היה חולה, שלא נתנה לצאת במוצ"ש בלי סנדוויץ' או לפחות חטיף. סבתא שדאגה לחלק דבש ושקדים "של הקיבוץ" לכל רופא, מנקה או פועל.

אני כל כך מצטערת שלא הספקנו להיות איתך לך ביום כשכאב לך, כמו שאת תמיד היית אתנו. שלא הספקנו להיפרד כמו שצריך.

אני בטוחה שמחכה לך בשמים כס של כבוד יחד עם סבא ויעקב והמשפחה של ההורים שלך שזכית להכיר לראשונה רק בשנים האחרונות.

אני רוצה לקרוא שיר של זלדה שמייצג את הדור שלך ושל סבא שהצליח לקום מתוך שכול וכאב עצום ובנה ב 10 אצבעות מדינה, קיבוץ ובית.

שיר עתיק/זלדה

שיר עתיק עד מאוד

הקיצוני לחיים

כאשר גירש

את נמיכות הרוח מקירבי

בשפתי מלכים.

שיר דור שנדם

לפני עידן ועידנים

הקיצוני לחיים

כנ"ט מספר'ט

נארח את **איתי אבירם**, בנם של רחל ושי אבירם

נשמע ממנו על: פרויקט הפינוי הרפואי האזרחי במסוקים בישראל וספורט הקיאקים הימיים.

יום ראשון, ה' אדר א', 10.2.19, בשעה 20:45 במועדון לחבר

הציבור מוזמן!

1. תרבות

דוח'נאק עט

חודש שבט בחינוך החברתי התאפיין בתנועה של התחלפות, שינוי והתחדשות ובע"ה כמו בטבע הפורח שלנו- גם פריחה ב"ה. חוויתו שינויי צוותים בכמה קבוצות. מדריכות סיימו את עבודתן ובמקומן הצטרפו חדשות. ייצוב כח אדם מקצועי ומתאים הינו אחד האתגרים של המערכת. לאחרונה הקדישה ועדת חינוך עבודה מעמיקה לנושא זה, למדנו מודלים של העסקת מדריכים מקיבוצים דתיים מופרטים אחרים ויש לנו כבר כמה תובנות שקשורות להיקפי משרה ושכר, שאנו מקווים שנוכל ליישם כבר בשנה הבאה.

בבתי הילדים א'-ו' - עסקנו בנושא "אהבת וידיעת הארץ" במסגרת הנושא יצאו הילדים לטיולי פריחה בסביבה הקרובה, הכירו את מפת ארץ ישראל דרך משחקים, חידונים ותמונות מטיולי ילדים, שתלו פרחים וירקות סביב הבתים, יצרו יצירות מן הטבע ועוד.

בחטיבה- פגשנו חומרים עתיקים מארכיון סעד שלימדו את החברה על הסביבה שלנו, דיברנו על צמיחה פנימית ובמה כל אחד רוצה לצמוח, נפגשנו עם ילדי קיבוץ דורות במסגרת תוכנית בני-מצווה שלהם לערב של פעילות משותפת בו דיברנו על הדומה והשונה והכרנו להם את בית הכנסת שלנו. קינחנו- איך לא? בפיצה ביחד! בסוף החודש לצערנו נפרדנו מהדר קאופמן, ואת מקומה החליפו ברק ברנע שהשתחרר זה עתה מצה"ל ומשי פנחס.

בתיכון- לאור הצטרפות כיתה ט' השנה לתיכון עלה הצורך במועדון גדול יותר, בשעה טובה התחדשו התיכונים במועדון תיכון ממוגן, מאובזר וגדול במבנה החטיבה בביה"ס הישן.

צוות התיכון נפגש עם המשפחות המאמצות: חכמון, פורגס, טובים וקבלן (חגי ושהם) לערב של החלפת רעיונות, שיתוף ופרגון. שמענו סיפורים על קשרים משמעותיים שנרקמו וממשיכים להירקם והבנו את החשיבות של הקשר הזה. בהזדמנות זו נפרדנו ממשפחת ביליה שאימצה את כיתה י"ב שסיימה וממשיכים לשמור עימם על קשר. יצאנו בתחושה שיש לנו שותפים נפלאים לחינוך הנוער שלנו ושלילדים שלנו יש בית משמעותי נוסף בסעד.

צ"חי נוער- בעקבות סבב ההסלמה האחרון בו ראינו את הרצון העז של התיכונים להירתם למשימות השעה- החלטנו להקים צוות צח"י נוער שיהיה לעזר למטה צח"י בעיתות חירום. עידן קייפור התגייס לטובת ריכוז הצוות יחד עם מדריכי התיכון ואנו בונים בתקופת שגרה זו את הצוות שיכלול ככל הנראה את מרבית בני הנוער שלנו ויכלול תת-צוותים שיעסקו בלוגיסטיקה, חינוך וגיל-רד, צוות הווי, ועוד.

ובאותו עניין- ביום חמישי שעבר התקיים ערב הוקרה שנוער הר-חומה ארגנו עבור נוער סעד- 50 בני נוער משכונת הר-חומה בירושלים הגיעו לסעד לפעילות משותפת שכללה טורניר כדורסל, סדנת יצירה, תאטרון פלייבק בו עיבדו את חוויות החיים ב"עוטף", ולסיום- ארוחה בשרית משותפת. היה ערב מצחיק, מרגש ושווה ביותר!

בני-עקיבא-יום סבב"א - בהמשך לנושא חודש ארגון- המשפחה, החליטו צוות המדריכים לקיים פעילות משותפת לחניכים ולסבים/סבתות שלהם. בשיתוף עם ספריית הילדים וועדת וותיקים, התקיים ערב מקסים שכלל את ההצגה "כן לזקן" ע"פ ספרה של נאוה סמל עם השחקן שלמה וישינסקי, לאחר ההצגה הוגשה ארוחת ערב קלה ובמקביל שולחנות פעילות "בטעם של פעם" עם משחקי ילדות, יצירה, ועוד.

מסע חולצה- בערב קריר וסוער יצאו כל חניכי הסניף לחורשת הכלניות לפעילות משותפת וארוחת ערב שבסיומה כל חניך קיבל חולצה סניפית. את החולצה החניכים לבשו לטיול ה**נטיעות** המסורתי שהתקיים שבוע לאחר מכן ביער מיתר. יישר כח למדריכים הנמרצים ולאלה הקומונרית על הרעיונות היצירתיים וההשקעה הרבה!

ותיקי סעד מארחים את ותיקי עופרה

במסגרת תוכנית "מרחק בטוח" מתרחש לו תהליך היכרות וחיבור בין קהילות סעד ועופרה. כחלק מתהליך זה נארח את ותיקי עופרה ליום טיול והיכרות באזורנו, ביום שני, י"ג באדר א', 18.2.

אנו שמחים על היום הזה ורואים בו חשיבות גדולה והזדמנות טובה לפגוש ולארח את הקהילה שלקחה על עצמה להיות לנו בית במצב חירום (ושלא נצטרך כמובן...).

בתוכנית: ביקור במעוז מול עזה, יציאה לסיור פריחה בבאר מרובה, ארוחת צהרים בחדר אוכל ומפגש עם החברים הוותיקים של סעד.

לסיום היום, יתקיים מפגש היכרות בין ותיקי שתי הקהילות. נשמח מאוד למשתתפים במגוון הגילאים (60 ומעלה) במפגש זה.

המפגש יתקיים בשעה 15:30 במבנה של הנהלת הגיל הרך.

חברים המעוניינים להצטרף גם לסיור פריחה מוזמנים להירשם בלוח מודעות בחדר אוכל.

מוזמנים ומצפים לראותכם לוקחים חלק,

ד"ר סמאל בש"ח"י וחנה אדמנית בש"א וצדק ותיקי

* תוכנית של משרדי הממשלה וצה"ל לפינוי זמני של היישובים הסמוכים לעזה (עד 7 קילומטרים) בשעת לחימה. היישוב עופרה נערך לקליטה של תושבי סעד בעת מצב חירום.

"יוזאים לפילות"

והפעם – למול 7 בשדרות!!

יום שני הקרוב, ו' אדר א', 11/2

בין השעות: 16:00-18:00

הרשמה: בלוח מודעות בחדר אוכל

מצפים לראותכם..

וצדק ותיקי

למיכל ובני אחיטוב ולכל המשפחה

מלך טוב לראש בר המצווה של הנכד

נטע ליברמן – בנס של תמר ורמי ליברמן

איחולים למחות ולנחת!

מהנצח בקהילה

החודש האחרון התאפיין בריבוי מפגשי ציבור ואסיפות שברובן זכינו לנוכחות משמעותית של חברי הקהילה. ריבוי המפגשים יצר עומס מסויים הן בשל האינטנסיביות והן בשל כמות הנושאים והמידע שהובא לציבור. עם זאת, אנו סבורים כי קיימת חשיבות לחבר את הציבור למהלכים המשמעותיים המתרחשים בקהילה, ויתרה מכך לקיים דיון וקבלת החלטות על מנת שהצוות הניהולי יוכל להמשיך לקדם את המהלכים בהתבסס על ההסכמות והחלטות הציבוריות. בתקופה הקרובה מתוכננת הפוגה.

בחודש האחרון דנו ואישרנו: תקציב קהילה 2019, תקציב אגודה קהילתית 2019, מעבר למערכת חימום מים ביתית, אישור יו"ר כלכלי וערב הסברה בנושא שיוך דירות ונקודת חן. אנסה במעוף הציפור לסקור את הנושאים שמקודמים בימים אלה ונמצאים על סדר היום:

ממלאי תפקידים חדשים בקהילה:

ריכוז סיעוד ביתי- אחרי שנים רבות בתפקיד, חנוש ביקשה להתחלף ובתהליך שקיימנו נבחרה בת חן חביביאן. למי שלא מכיר, בת חן נשואה לעמיחי והם גרים בשכונת שקד. בתקופה הקרובה חנוש ובת חן יקיימו חפיפה והעברת מקל. אנחנו עוד לא בשלב הסיכומים... אז רק נאמר כי אנו מלאי הערכה ותודה לחנוש !! על עשייה משמעותית שכולנו היינו עדים לה, בשם קהילת סעד והמשפחות.

אחראי אולם ספורט- עדיאל גינזברג החליף את איתמר דניאלי, נאחל בהצלחה לעדיאל ותודה לאיתמר, השנה השקענו במערכת למיזוג האולם וכרגע ממתנינים לחיבור החשמל בחודשים הקרובים.

ריכוז חומש- רחלי גינזברג החליפה את חני לכה, נאחל בהצלחה לרחלי ותודה לחני. ללא ספק מסלול חומש מהווה כלי לחיבור הצעירים לקיבוץ ולקהילה.

עו"ס מועצה: לאחר 5 שנים בהם שרונה תפקדה כעו"ס קהילה בקיבוצנו בימים אלה מחליפה אותה מעין בנישתי. בהצלחה למעין ותודה לשרונה. בהמשך נפרסם דרכי פנייה ויצירת קשר עם מעין.

מטבח קצה: בשעה טובה סיימנו את שיפוץ מטבח הקצה לנוחיות המשתמשים. בתקופה הקרובה נפרסם נוהל לגבי השימוש בשרות זה ובכל שאלה או הזמנה ניתן לפנות לאופירה מנהלת חד"א.

צוותי עבודה: בחודשים האחרונים אנו מקדמים מספר נושאי ליבה באמצעות צוותים המורכבים מנציגי ציבור וממלאי תפקידים כחלק מתוכנית העבודה. צוות מים חמים- לאחר אישור המודל באסיפה, בתקופה הקרובה ניכנס למהלך של התאמת הפתרונות לכל משפחה וקידום מכרזים לרכישת המוצרים ולאחריו התקנה וחיבור בתי החברים. צוות גיל שלישי ורביעי- הצוות קיים מספר פגישות ללמידה של הנושא ובחינת המערך הפועל כיום ובקיבוצים נוספים לרבות השירותים הניתנים במועצה ובסביבה. בתקופה הקרובה נקיים מפגש עם ציבור הוותיקים למיפוי צרכים והתאמת המענים ויגיש את המלצותיו לקראת פסח. צוות שיוך דירות- לאחר דיון במזכירות וערב ההסברה הצוות ממשיך בעבודתו בניית המודל על פי השלבים, בהתאם לאבני הדרך נציג לציבור את התוצרים למשוב ואישור. צוות בחינת מודל אורחות החיים- פרוט והסבר מלא בדף הבא - יש למה לחכות, בסוף החודש כולנו נפגשים יחד !!

שבת שלום.

תהליך בחינת אורחות חיים בקיבוץ סעד

הקדמה:

בתחילת שנת תשס"ז (2006) אימצנו לקהילתנו את החזון - "סעד לקראת עוד צעד- מי אנחנו, ואילו ערכים מנחים אותנו" ובהתבסס עליו אימצנו ב 2010 את מודל שינוי אורחות החיים. בסיס ההסכמות עליו מושתת מודל זה מלווה אותנו בעשור האחרון ובאמצעותו אנו מפעילים את מערך ההסדרים והשירותים לציבור החברים. פרק החזון מסתיים באמירה: "החברה תפתח דפוסי חשיבה, פעולה, ארגון, והתנהגות, גמישים די הצורך, על מנת להסתגל לשינויי התקופה".

למה זה חשוב? כיום, חלף כמעט עשור מהפעלת המודל, קיבוץ סעד נמצא במקום של התחדשות וצמיחה. מספר חברי הקיבוץ גדל, בדגש על קליטת משפחות צעירות באופן שממצב את הקהילה כהטרונגית ורב דורית. במהלך תקופה זו למדנו להבין מה זה אומר קיבוץ במודל המתחדש ולהתנסות באורחות החיים. פרק זמן זה מאפשר לכולנו הזדמנות לייצר הסתכלות מחודשת, לחבר את המעגלים, לשמוע את מגוון הקולות, להבין את הצרכים והמענים הנדרשים ולעצב יחד את העתיד המשותף שלנו ואת החיים בקהילה. המזכירות שמה נושא זה במסגרת היעדים האסטרטגים בתוכנית העבודה הרב שנתית.

איך עושים את זה?

צוות- הוקם צוות להובלת התהליך המורכב מנציגים מהציבור והנהלות הקיבוץ, הכולל את: אלי שליון, איילת ברנע, קרן בוברובסקי, רמי סימקין, יונתן וידס, יחזקאל לנדאו, אסתר עקיבא, כרמל הלפרין, זבולון כלפה, תומר רכטמן וזיו מצליח- יועץ מלווה.

מטרות התהליך: לחדד ולהבהיר את הערכים והמנגנונים איתם יצאנו לדרך במודל המתחדש, להבין מה לשמר ומה דורש התאמה, לייצר הסכמות משותפות לגבי ההחלטה על ההתאמות הנדרשות כיום ולבסוף להפעיל את המנגנונים וההסדרים החדשים עליהם נחליט יחד.

מה הצעד הבא ?

על מנת לגבש ולבנות את ההתאמות הנדרשות חשוב לנו לדעת מה הציבור רוצה !! ראשית נדרש להבין את החזון אתו יצאנו בתחילת הדרך ולהסכים על המצפן הערכי שיוביל אותנו בהמשך. הדרך לעשות זאת היא באמצעות הכרות ושיחה משותפת על הערכים והמגמות המובילים אותנו.

עוד פרטים...

בשבוע האחרון של פברואר 2019 (השבוע שמתחיל ב"ט באדר א') נתכנס יחד בקבוצות לדבר על "סעד לקראת עוד צעד"- המפגשים יתקיימו בתאריכים 24.2, 26-27.2 באמצעות חוגי בית שיאורגנו על ידי הצוות וחברי הקהילה. פרטים מלאים בעלון בשבוע הבא.

אנו מזמינים את החברים להיות שותפים ומעורבים בתהליך

שבת שלום.

ה13